

РЕШЕНИЕ

№ 5456

гр. София, 21.09.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.06.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **13824** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на П. И. М. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], чрез адвокат И. С. И., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4 срещу Ревизионен акт №Р-22001416007849-091-001 от 19.07.2017 г., издаден от Б. Н. - началник сектор, възложил ревизията и М. Б. - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на НАП - [населено място], в частта му с която е изменен и потвърден с решение № 1754/06.11.2017год.на Директора на дирекция ОДОП С..

В жалбата се сочи, че обжалват Ревизионен акт №Р-22001416007849-091-001 от 19.07.2017 г., в частта на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и здравно осигуряване - за самоосигуряващи се лица, отнасящи за периода от 01.01.2012 г. - 31.12.2015 г. Излагасе, че в констативната част на ревизионния акт се твърди, че в хода на ревизионното производство, след извършен анализ на всички събрани доказателства относно иззето имущество, не се установило основанието за притежаването му. Поради това и на основание чл. 35, т. 6 от Закона за данъка върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ това имущество се явявало облагаем доход от друг източник. Според текста на тази правна норма, облагаемият доход е брутната сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/. Предвид на това се твърди, че е налице основанието на чл. 122, ал. 1, т. 7 от

Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, според което органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от изброените в нормата обстоятелства, в случая декларирания и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице несъответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Сочи се, че ревизията била извършена само формално и то при многобройни нарушения на основните принципи залегнали в кодекса, включително и на разпоредбите му по събиране и оценка на доказателствата. Считат, че неправилно е бил приложен материалния закон - ЗДДФЛ и Закона за здравното осигуряване.

Поддържа се, че в случая, изложените в ревизионния доклад констатации не се основавали на събраните в административното производство доказателства. Част от доказателствата не били ценени. От изложените в ревизионния доклад мотиви се посочвали само част от относимите писмени доказателства, които са били взети предвид, което в резултат е довело до неправилно и незаконосъобразно определяне на данъчните и осигурителни задължения за ревизираните периоди. Сочат, че неправомерно, извън ревизионното производство с Протокол обр. КД 73 №1133459/10.11.2016 г. са били присъединени доказателства, събрани в хода на производство по описа на СО на СГП, пр.пр № 4791/2012 г. по описа на СГП. Аргументират се с текста на чл. 114, ал. 1 от ДОПК, като твърдят, че в случая това правило е било пренебрегнато и доказателствата са били събрани преди да бъде връчена заповедта за ревизия. Излагат, че поради това процесуалното нарушение, следва да бъдат изключени от списъка на доказателствата тези, които са описани, цитирани на стр. 5 /долу/ и стр. 6 /горе/ от РД. Твърди се и нарушение на разпоредбата на чл. 117, ал. 4 от ДОПК.

Считат, че неоснователно не се цени - договор за заем от 05.05.2015г. с Е. Д. М., тъй като договорът бил сключен и влязъл в сила, преди изземването на паричните суми и ценности. Кредитодателят бил разполагал с паричната сума към момента на влизане в сила на договора, като парите били получени от продажба на недвижими имоти и спестени. Сочи се, че за извършените продажби на недвижими имоти била достъпна публична справка за лицето в имотния регистър на АВ. Оспорват се изводите на ревизиращите изградена почти изцяло на доказателства, събрани в хода на образуваното досъдебно производство. Излага се, че ДОПК не предвижда правна възможност органите по приходите да извършват разпит на свидетели, като вид доказателствено средство. Аргументират, че обаче законът дава възможност на органите по приходи да изискват в предвидените от закона случаи писмени обяснения от трети лица, но такива не били изискани от Е. М. в хода на ревизията, за да бъдат ценени като доказателство. Аргументират се, че заемодателят има доказан произход на заетите парични средства и заемът е деклариран надлежно пред данъчната администрация, посредством годишна данъчна декларация. По изложените съображения се иска от съда да постанови решение, с което да отмени, алтернативно измени в обжалваната част Ревизионен акт №Р- 220014160077849-091-001/19.07.2017 г.

Жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява в открити съдебни заседания от адв. И., който поддържа жалбата, моли съда да я уважи и отмени РА в оспорената част, като незаконосъобразен.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22001416007849-020- 001/10.11.2016 г., връчена лично на лицето на 22.11.2016 г., изменена със ЗИЗВР №Р-22001416007849-020-002/21.02.2017 г. и №Р-22001416007849-020-003/16.03.2017 г.. е възложено извършването на ревизия на П. И. М., за определяне на задълженията по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, ДОО за самоосигуряващи се, здравно осигуряване /ЗО/ - за самоосигуряващи се и Универсален пенсионен фонд - за самоосигуряващи се, за периодите от 01.01.2012г. до 31.12.2015 г. Първата заповед била издадена от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - П. Г. Г., а двете ЗИЗВР са издадени от Б. Н. Н., на същата длъжност, съгласно Заповед № РД-01-188/01.02.2017 г. на директора на ТД на НАП С..Срок за приключване на ревизията бил определен до 21.04.2017 г.

За резултатите от ревизията бил съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22001416007849-092-001/16.05.2017 г., срещу който в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не било подадено възражение.

Ревизията приключила с РА № Р-22001416007849-091-001/19.07.2017г., издаден от Б. Н. Н., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА бил връчен на 17.08.2017 г. лично на лицето.

При ревизията, с ревизионния акт са установени задължения за данък върху доходите на физическите лица по реда на ЗДДФЛ общо в размер на 53 894.49 лв., определени на основание чл. 122, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, вноски за здравно осигуряване в размер на 806,40 лв. и лихви за забава в общ размер на 7 376,28 лв.

От АО са били извършени редица процесуални действия от значение за установяване на факти и обстоятелства предмет на извършената ревизия. В резултат това са били събрани доказателства, описани в констативната част на РД,(неразделна част от РА).

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3. чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице

било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22001416007849-040-001/09.12.2016 г., с което са изискани документи относно източници и размер на доходите, документи, доказващи изплащането на суми по трудови и граждански договори, по договори за управление и контрол, дивиденди и др., съответно за удържани данъци и ЗОВ по тях; документи за направени парични вноски в капитала на дружества, документи удостоверяващи получаване и предоставяне на заеми, информация за притежавано през периода движимо и недвижимо имущество и извършени сделки с имущество, финансови активи, притежавани ценности, парични средства в банки и в брой, в началото и в края на ревизирания период, документи доказващи извършени разходи, както и данни за обичайния размер на извършваните разходи за издръжка и живот и други разходи касаещи периода на проверка 2012 г. - 2015 г. Като са били представени единствено писмени обяснения – на 23.01.2017г.

На основание чл. 57 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица до всички лицензирани банки в Република България, доставчици на комунални и телекомуникационни услуги, КАТ, СДВР и др.

Извършена е проверка в електронните регистри на НАП и имотния регистър.

С Протокол № 1133459/10.11.2016 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на досъдебно производство № 268/2012 г. по описа на СО на СГП, пр. пр. №4791/2012 г. по описа на СГП – Протокол за претърсване и изземване от 17.06.2015год., на банкови сейфове, касети №00420 и №А0039 в трезора на Банка ДСК АД, ползвани от ревизираното лице. С извършените действия са иззети парична сума в различни валути на стойност 195 949,47 лв. и голямо количество скъпоценности - златни бижута, златни монети с колекционерска стойност, различни скъпоценности с инкрустирани диаманти, златни часовници. Присъединена е била експертиза вх. №5075/27.10.2015 г. на СГП, изготвена от А. И. Н. и И. П. П. - лицензирани експерти, с предмет анализ и оценка по пазарни цени на инкриминираните ювелирни изделия към момента на извършване на изземването. С нея е определена стойност на изделията, съгласно заключението на вещите лица в размер на 313 056,40 лв.

В хода на ревизията е установено, че П. И. М. не е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2015г. За 2015 г. е подадена ГДД с вх. №144391600503390/03.05.2016 г., в която е деклариран само предоставен заем в размер на 160 000,00 лв., а не получен, на Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], адрес [населено място] [улица] през 2015 г. и непогасен остатък - 160 000,00 лв.

Установено било, че лицето нямало регистрирани трудови договори както и получени суми по извънтрудови правоотношения. Не са подавани декларации обр. 1 и не са правени плащания за данъци, осигуровки, глоби и други парични вноски в полза на републиканския бюджет. Установени са извършените покупки за периода 2012 г. - 2015 г. в общ размер на 28 434,19 лв. /2012 г. - 2 696,10 лв., 2013 г. - 11 157,63 лв., 2014 г. - 11 624,09 лв., 2015 г. - 2 956,37 лв./.

При проверката извършена в имотния регистър е установено, че П. И. М. през 2005 г. закупил апартамент в [населено място], [улица][жилищен адрес] ап. 117 с площ от 88.89 кв.м., който бил продаден на 03.07.2015 г. за 8 500,00 лв. Като лицето е посочило продажбата пред органите по приходите, без да представя документи.

Семейното положение на П. И. М., е неженен, с две непълнолетни деца, живущ на семейни начала. В писмените си обяснения лицето е декларирало, че за периода 2012 г. - 2015 г., не притежава финансови активи, има спестовен влог в Банка ДСК и представя декларация за съгласие за разкриване на банковата тайна. Декларирало още, че за същия период притежава касета в трезора на същата банка. Не декларира обаче притежавани парични средства в брой. Притежава благородни метали, които били подарявани от неговите родители и техните родители, но не може да посочи стойността им. Потвърдил е пътувания в чужбина, без конкретни данни, както и не е посочил суми за издръжка и живот. Лицето е декларирало, че през 2015 г. е получило заем от Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], в размер на 80 000,00 евро, без да представя документи.

Установено също, че ревизираното лице притежава банкови сметки в „У. Б.“ и Банка ДСК, в последната и два сейфа.

Били са анализирани салдата и движението по сметките му. Установено е, че чрез услугата WesternUnion е получавало преводи и изпращало бързи парични преводи през ФК [фирма], които са отразени. Има открита партида за топлоенергия, но не са плащани задължения, същото е клиент и на БТК. Взети са предвид сделките посочени по – горе с МПС.

Приобщеният Протокол за разпит на 01.12.2015 г. на П. И. М., е приет за относимо към ревизионното производство доказателство. В него ревизираното лице е посочило, че в трезора е съхранявал около 120 000 евро. Част от тях представлявали спестявания от дейност по препродажба на леки автомобили във Великобритания където живеел със семейството си от 2002 г. За извършваната дейност не са плащани данъци, тъй като в същата държава имало данъчни облекчения за суми до 10 000 паунда печалба на година, които не се декларират и не се облагат с данък. Друга част от сумата - в размер на 80 000 евро бил взел в заем от лице с българско и американско гражданство - Е. М., посочена като семейна приятелка на дядо му Й. К., починал през 1993 г., за покупка на жилище в [населено място]. В тази връзка е представено заверено копие от договор за заем от 05.05.2015 г., със срок на заема 5 години.

Друга част - 20 000 евро посочило, че са собственост на лицето А. А. К., брат на жената с която живее на семейни начала. Като основание посочено, че същият периодично предоставял суми на П. М., за да ги държи на съхранение в неговия сейф. Наличното в трезора злато било от дарения - от баба му П. П. /починала/, друга част от майка му и друга част - основна, от подаръци от гости на трите му сватби, на които се е женил за три различни жени. Съгласно обичаите в рода гостите даряват на младоженците дарове под формата на злато и пари, тъй като семейството му се числи към рода „К.“ които са известни с притежаването на много злато, монети, бижута, накити.

За доказателство е приет и Протокол за разпит на 14.12.2015 г. на Е. Д. М.. Същата е дала обяснения, че за периода от 1970 г. до 2003 г. е живяла в Америка, където е получавала високи доходи и получава пенсия от там. Поради познанството си със семейството на жалбоподателя му била давала пари в заем. През месец май 2015 г. съгласно подписан договор за заем, парите били предадени в нейния дом в брой.

Като доказателство приобщен и Протокол за разпит на 16.12.2015 г. на А. А. К., който дал обяснения, че периодично е предоставял суми на П. М., за да ги съхранява в неговия сейф. общо 20 000 паунда.

Органите по приходите са констатирани, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК - декларирани и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице, не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

До жалбоподателя било изготвено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК изх. №Р-22-001416007849-113-001/27.03.2017 г., с което лицето е уведомено, че ревизията ще се извърши по особения ред на закона и е определен 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище. Изготвено е и ИПДПОЗЛ №Р-22-001416007849-040-002/04.04.2017г., с което е изискано да представи декларация относно имуществото, всички източници на доходи, съгласно приложен образец, информация и доказателства във връзка с извършено претърсване и изземване на 17.06.2015 г. от СО при СГП на банкова касета сейф №А0039 - Банка ДСК, за произхода на иззетите парични суми и ювелирни изделия.

В отговор на последното, лицето е посочило, че не може да посочи стойността на иззетите благородни метали и че същите са подарени от неговите родители. Заявяло, че част от паричните средства са от заем получен от лицето Е. Д. М. и че копие от договора за заем е представил пред СГП при провеждане на разпит. Останалата част от паричните средства са негови спестявания, оставени на съхранение. Документи обаче не са представени.

На основание чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК, е направен анализ за целия ревизиран период на всички относими към лицето обстоятелства. На основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК, са преценени само събраните в хода на производството доказателства.

За целите на ревизионното производство ревизиращият екип е извършил съпоставка на установените доходи с извършените разходи. Прието е, че жалбоподателят не е разполагал с налични парични средства в брой в началото и края на ревизирания период, тъй като същият не е декларирал такива. За периода от 2012 г. до 2014 г. е установен недостиг на парични средства. Поради установяване на извършени разходи, за които не е установен източникът на дохода е преминало към прилагане на чл. 122 и следващи от ДОПК. Отделно от това, в т. ч. и за 2015 г.. органите

по приходите са квалифицирали получени средства от лицето като такива без основание и същите се приети за облагаем доход на лицето от друг източник по реда на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

За 2012 г. е установен недостиг на парични средства, в размер на 2 822,81 лв. Получените парични средства чрез услугата за парични преводи WesternUnion в размер на 391,17 лв. са приети от ревизията като недекларирани доходи от друг източник по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, подлежащи на облагане. Формирана е данъчна основа в размер на 3 213,98 лв., данък за внасяне 321,40 лв. на основание чл. 122, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 35 т. 6 от ЗДДФЛ и лихви за забава в размер на 137,68 лв.

За 2013 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 10 201,04 лв. Получените парични средства чрез WesternUnion - 1 052,31 лв. са приети като недекларирани доходи от друг източник по чл. 35. т. 6 от ЗДДФЛ, подлежащи на облагане. Формирана е данъчна основа в размер на 11 253,35 лв., данък за внасяне 1 125,33 лв. и лихви за забава 367,75 лв.

За 2014 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 6 711,36 лв. Получените парични средства чрез WesternUnion в размер на 4 889,58 лв. са приети като недекларирани доход от друг източник, подлежащи на облагане. Формирана данъчна основа в размер на 11 600,94 лв., данък за внасяне 1 160,09 лв. и лихви за забава 261,23 лв.

За 2015 г. не е установен недостиг на парични средства. Получените парични средства чрез WesternUnion в размер на 2 542,58 лв., както и получени преводи по банковата сметка на лицето в размер на 1 328,21 лв. /общо 3 870,79 лв./, са приети като недекларирани доходи от друг източник по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, подлежащи на облагане.

Ювелирните изделия на стойност, съгласно посочената по-горе експертиза в размер на 313 056,40 лв. и инкриминираната валута в размер на 195 949,47 лв., на основание чл. 48, ал. 1 от ДОПК е прието, че са собственост на ревизираното лице. Съгласно чл. 48, ал. 2 от ДОПК, когато цената на вещите или правата е определена в нормативен акт, тя се приема за тяхна пазарна цена. Направен е извод, че П. М. като собственик е направил разход в размер на

тяхната пазарна цена. Към 30.04.2016 г. от лицето не е подадена данъчна декларация за деклариране на придобито имущество и е избегнато установяване на данъчни задължения по реда на ЗДДФЛ. Същевременно е установено, че не е трудово ангажирано и не разполага с легални източници на доходи.

Ревизията не е кредитирала договора за заем с Е. М., тъй като не са представени доказателства за предаването на парите. Идентично не са приети за доказани получените средства от А. К.. Стойността на ювелирните изделия и паричните средства са приети също като недеklarиран доход.

Формирана е обща данъчна основа в размер на 512 876,66 лв., данък за внасяне 51 287,67 лв. и лихви за забава 6 326,92 лв.

По Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/

В РД са посочени разпоредбите на чл. 33 и чл. 40 от ЗЗО, като в хода на ревизията е установено, че П. И. М. за ревизирания период от 01.01.2012 г. до 31.12.2015 г., като неосигурено лице на някое от основанията на чл. 40. ал. 1, т. 1, 2 и 4 от ЗЗО е следвало да внася здравно осигурителна вноска на основание чл. 40, ал. 5, т. 1 от закона върху осигурителен доход, не по-малък от половината от минималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване, който за ревизираните години е една втора от 420.00 лв., или осигурителен доход в размер на 210.00 лв. Здравно осигурителната вноска е в размер на 16.80 лв. на месец. Посочено е, че на основание чл. 40, ал. 5 от ЗЗО лицето не подлежи на определяне на окончателен размер на осигурителния доход през ревизирания период, тъй като установените при настоящата ревизия недеklarирани от задълженото лице доходи не могат да бъдат класифицирани, като доходи получени от дейност като упражняващи свободна професия, занаятчийска дейност, еднолични търговци, собственици на Е., съдружници в търговски дружества, членове на неперсонифицирани дружества, регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители, доходи от продажба на произведения или преработени продукти от земеделската им дейност, както и работещи без трудови правоотношения извън тази дейност. За задълженото лице не са установени и упражняване на

дейност, подлежаща на облагане с патентен данък, както и получени доходи от наем.

Установени са дължими здравно-осигурителни вноски за всеки период от 2012 г. до 2014 г. в размер на 201,60 лв. /общо 806,40 лв./, на основание чл. 40, ал. 5, т. 1 от ЗЗО и лихви за забава в общ размер 282,70 лв.

Жалбоподателят оспорва РА в частта, в която са определени допълнителни задължения за ДДФЛ и вноски за здравно осигуряване-самоосигуряващи се лица за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2015 г., както и начислените лихви за забава. Твърди както пред органа, така и пред съда, че ревизията е извършена формално, при нарушения на основните принципи залегнали в кодекса, вкл. и на разпоредбите по събиране и оценка на доказателствата. Счита че неправилно е приложен и материалния закон. Счита за неправомерно присъединени с Протокол №1133459/10.11.2016 г., извън срока на ревизионното производство, доказателства събрани в производство по описа на СГП по прокурорска преписка №479/2012 г., т.е. преди връчването на ЗВР. Твърди, че тези документи не могат да се ползват като доказателствени средства, като обратното води до несъстоятелност на изводите на органа по приходите. Лицето твърди и че в нарушение на чл. 117, ал. 4 от ДОПК не са му предоставени доказателствата към РД. Твърди, че неоснователно не е признат Договорът за заем от 05.05.2015 г. с Е. Д. М., тъй като същият бил сключен и е влязъл в сила преди изземването на паричните суми и ценности на 17.06.2015 г. Счита, че изводите на органа по приходите са изградени изцяло на доказателствата събрани в хода на прокурорската преписка. Лицето твърди че е неприложим чл. 164, ал. 1, т. 3 от ГПК и органите по приходите нямат правомощия да документират снети свидетелски показания, като същевременно не са упражнили правомощията си по ДОПК. Жалбоподателят счита, че не могат да се приемат като доход и сумите предоставени за съхранение от А. К. - брат на съпругата му, тъй като същите подлежат на връщане и не са негов личен доход. За сумите преведени от физическите лица твърди, че имат характер на дарение, както и предоставени подаръци от роднини.

Предвид установената в хода на ревизията фактическа

обстановка, приложените към преписка писмени доказателства и направените от жалбоподателя възражения Ревизионен акт №Р-22001416007849-091-001 от 19.07.2017 г., издаден от Б. Н. - началник сектор, възложил ревизията и М. Б. - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на НАП - [населено място], бил частично изменен и в останалата оспорена част потвърден с решение № 1754/06.11.2017год.на Директора на дирекция ОДОП С., който намерил жалбата за частично основателна.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в законоустановения срок и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите – възложилият ревизията, определен поименно и функционално със заповед на Директора на ТД на НАП.РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства, възпроизведени на хартиен носител.

Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК.Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения.Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК.Цитираната ЗВР има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано, определени са поименно и по длъжностно ревизиращите органи по приходите, конкретизирани са ревизираните задължения и ревизирания период.В рамките на ревизията са изискани доказателства по нейния предмет, включително относно спорните такива.Доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите

органи по приходите процесуални действия. За резултатите от ревизията е съставен РД и не са констатират нарушения от категорията на съществените.

Неоснователни са възраженията, че в нарушение на чл. 117, ал. 4 от ДОПК на жалбоподателя не са предоставени доказателствата към РД. Видно от РД, същите са описани от стр. 42 до стр. 44. Докладът е връчен лично на ревизираното лице на 26.08.2017 г. и в разписката за връчването няма посочени възражения, следователно същото е получило РД, ведно с приложенията към него. Лицето е имало и възможност изрично да изиска да му се предоставят от досието описаните доказателства. Във връзка с това при връчването на РД не са допуснати посочените процесуални нарушения.

Законосъобразно са били и присъединени с Протокол №1133459/10.11.2016 г. доказателствата, събрани в досъдебното производство по прокурорска преписка №4791/2012 г. по описа на СГП, извън срока на ревизионното производство.

Доказателствата, събрани в хода на досъдебно производство, са присъединени с Протокол №1133459/10.11.2016 г. на датата на издаване на ЗВР, но това не води до незаконосъобразност на РА, тъй като няма пречка тези доказателства да бъдат присъединени по всяко време, както на ревизионното производство, така и на производството пред АО и съдебното обжалване, тъй като те са съществували към датата на присъединяването им. С връчването на РА на жалбоподателя са връчени и всички събрани при ревизията доказателства, включително и присъединените такива. С оглед на това не е нарушено и правото на защита на жалбоподателя.

По отношение на определените данъчни задължения за периодите 2012 г., 2013 г. и 2014 г., органът по приходите е определил данъчна основа за всеки от периодите, като е направил съпоставка между доходите и разходите на жалбоподателя, при която е установил недостиг на средства в съответния размер и към този недостиг е прибавил сумите, получени от жалбоподателя като преводи от WesternUnion, като ги е определил като доход по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ. Тези суми са били включени и в изготвените съпоставки за движението на паричните средства като приходи. За

получените от преводи суми не е установено, че се касае за дарения от чужбина, не са представени никакви документи в тази връзка. Няма представени доказателства, че става въпрос именно за дарения, а не за облагаеми доходи по чл. 12 от ЗДДФЛ на лицето, респективно за недеklarирани и укрити такива. В приложените към преписката отговори на запитвания, издадени от ФК [фирма] и ОББ - ползвачи системата за паричен превод W. U., е посочена информация за лицата, наредители на сумите и държавата, от която са превеждани. Няма данни обаче тези суми да са получени под формата на дарение. Реално не се установява произходът на сумите, къде са заработени, от кого, платени ли са за тях данъци в съответната държава и прочие обстоятелства. Доказателства не са представени и пред съда, поради което настоящата инстанция намира, че същите правилно са включени в данъчната основа за съответните данъчни периоди.

Ревизията може да се извърши по общия ред на облагане, в случай че се установят недеklarирани от лицето доходи от конкретен източник. Ако в хода на ревизията се установи, че лицето е разходвало повече средства от декларираните такива, без да е установен източникът на тази суми, както и наличие на данни за укрити приходи или доходи, органът по приходите следва да приложи особения ред за определяне на данъчната основа и дължимия от физическото лице данък, което и е било сторено.

Към момента на извършване на ревизията разпоредби, регламентиращи извършване на съпоставка между реализирани доходи и извършени разходи, както и разпоредби, регламентиращи възможността за приемане на установения недостиг на парични средства за данъчна основа, върху която да се определи прекия данък се съдържат единствено в чл. 122 и чл. 123 от ДОПК, както и правилно е било прието. Това е наложило извършване на ревизията по особения ред на ДОПК, като за целта е спазена процедурата по чл. 124, ал. 1 от ДОПК за уведомяване на ревизираното лице. Съответно, определянето на данъчната основа за облагане с данък върху доходите за ревизираните периоди е извършено според критериите в чл. 122, ал. 2, т. 1 – 16 от ДОПК.

В случая, органите по приходите са приложили специалния ред за определяне на данъчната основа на облагане на лицето, но отделно от това са приели, че лицето е получило доходи от

конкретен източник, които не са декларирали и са приложили и общия ред за облагане по ЗДДФЛ. Предвид на това впоследствие правилно е прието, че сумите, получени от преводи следва да се считат за недеklarирани, укрити приходи. Налице е хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, съгласно която органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато са налице данни за укрити приходи или доходи.

Установената с РА данъчна основа за данъчните периоди 2012 г., 2013 г. и 2014 г. е определена при неправилно прилагане на процесуалния данъчен закон, респективно установения данък за посочените периоди е незаконосъобразно определен, поради което и в тази връзка РА е бил изменен в тази му част, като от установените в РА данъчни основи са изключени средствата, придобити от жалбоподателя чрез преводи и добавени към установената данъчна основа като доходи по чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ, респективно се редуцират определените задължения за данък върху доходите на физическото лице.

Данъчната основа за 2012 г. се измени от 3 213.98 лв. на 2 822, 81 лв., съответно дължимият данък - в размер на 282, 28 лв. и лихви в размер на 120, 92 лв.; за 2013 г. данъчната основа от 11 253,35 лв. - в размер на 10 201, 04 лв., дължимият данък - в размер на 1 020, 10 лв. и лихви в размер на 333 36 лв. и за 2014 г. данъчната основа от 11 600, 94 лв. на 6 711. 36 лв.. дължимият данък - в размер на 671.14 лв. и лихви в размер на 151, 13 лв.

По отношение на определените задължения за 2015 г.. органът по приходите е определил данъчна основа в размер на 512 876.66 лв. получена от стойността на установената в банковата касета на жалбоподателя валута, стойността на ювелирните изделия и суми получени като превод, тъй като не е установен източника на дохода.

По отношение на определяне на данъчната основа е приложим само особения ред, тъй като както получените от превод чрез WesternUnion суми, така и сумите открити в банковата касета, съответно сумите, равняващи се на стойността на ювелирните изделия, могат да се определят като укрити доходи, както и като доходи, несъответстващи на декларираното от ревизираното лице

имууществено състояние, което обуславя прилагането на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. В конкретния случай за 2015 г., част от задълженията са установени на база приобщените доказателства от досъдебното производство по пр. пр. №4791/2012 г. по описа на СГП. При извършените през 2015 г. процесуално – следствени действия, при които в притежавана от ревизираното лице касета в обществения трезор на банка ДСК, са открити и иззети парични суми в различни валути и голямо количество златни бижута, златни монети с колекционерска стойност, различни видове скъпоценности с инкрустирани диаманти и златни часовници. С определена пазарна цена на инкриминираните ювелирни изделия и валути в общ размер на 509 005. 87 лв.

Във връзка с оплакванията на жалбоподателят, че част от сумата, намерена в банковата касета в размер на 80 000 евро и от получен заем от Е. Д. М. по сключен между лицата договор от 05.05.2015 г., не се доказват от събраните доказателства.

Не са ангажирани и пред съда никакви доказателства, относно наличието на тази сума у заемодателя. Не са доказани и твърденията, че част от наличните суми в банковата касета, иззети на 17.06.2015 г., са получени от Е. Д. М. под формата на заем. Не са ангажирани и доказателства за предаването на сумите. Твърденията са и в противоречие с декларирания заем от жалбоподателя към Е. М.. Недоказани са и твърденията, че сумата от 20 000,00 евро му е дадена за съхранение от брата на съпругата му, тъй като отново не са ангажирани никакви доказателства.

Предвид разпоредбата на чл. 48 от ДОПК ревизираното лице се явява собственик на откритите ценности и валути до доказване на противното, а пазарната цена на вещите в случая е безспорно установената с експертиза.

Тъй като няма данни през коя година са придобити откритите в касетата ценности и валута, е приет и най-благоприятния за ревизираното лице вариант, а именно, през последния ревизиран период, в който същите са установени като налични.

Налице са данни за укрити приходи и декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на

стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

При това положение, за определяне на данъчната основа се анализират относимите обстоятелства по ал. 2 на чл. 122, като правилно са взети предвид тези по т. 1 - вида и характера на фактически осъществяваната дейност; по т. 2 - платените данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания; по т. 3 - движението и остатъците по банковите сметки; по т. 4 - официалните документи и документите с достоверни данни; по т. 7 - капитала и пазарната цена на придобитите имущества; по т. 8 - брутните приходи/доходи /оборота/; т. 14 - обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и пр. и по т. 16 - други доказателства, които могат да послужат при определянето на основата.

По реда на НПК са били събрани относими доказателства, които имат значение за установяване на задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и органите на МВР, прокуратурата или следствието осигуряват на органите по приходите достъп до тези доказателства и заверени копия от тях.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122 ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В настоящия случай, органите по приходите са установили по безспорен начин обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 т. 2 и т. 7 от ДОПК Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че изложените в жалбата оплаквания се явяват изцяло неоснователни.

На следващо място с РА на лицето са установени задължения за здравно- осигурителни вноски на основание чл. 40, ал. 5 от ЗЗО в размер на 806,40 лв. и лихви за забава 282,70 лв. за данъчни периоди от 2012 г. до 2015 г. Съгласно разпоредбата на чл. 33 от ЗЗО, задължително осигурени в Националната здравноосигурителна каса са всички български граждани, които не са граждани и на друга държава, както и българските граждани, които са граждани и на друга държава и постоянно пребивават в

Република България. С чл. 40, ал. 1 е регламентирано внасянето на задължителните здравноосигурителни вноски за лицата получаващи доходи от трудови и служебни правоотношения или правоотношения възникнали на основание специални закони, работещи по Договори за управление и контрол на търговски дружества и членове на кооперации. Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО са регламентираны отношенията по задължителното здравно осигуряване на едноличните търговци, физически лица образували Е., съдружниците в търговски дружества и лицата регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност. Алинея 3 на чл. 40 от същия закон регламентира осигуряването на лицата като работещи без трудово правоотношение, получаващи пенсия или обезщетения при временна неработоспособност поради болест. Жалбоподателят няма данни да е извършвал каквато и да е дейност, не е бил в нито едно от посочените правоотношения или да е имал някое от посочените качества, съответно не е получавал никакви регламентираны доходи. Същевременно, като лице задължено съгласно разпоредбите на ЗЗО същият е следвало да внася здравно-осигурителни вноски. За ревизираните периоди е установено, че жалбоподателят не е внасял здравни вноски, както и че такива не са внасяни от трето лице. За същите периоди липсват данни за здравно осигуряване на лицето и същото е с прекъснати здравно-осигурителни права.

С оглед на изложеното е установено, че лицето не е осигурен на нито едно от основанията посочени в чл. 40, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗЗО. Съгласно чл. 40, ал. 5 ЗЗО лицата, които не подлежат на осигуряване по ал. 1, 2 и 3 на чл. 40 се осигуряват върху осигурителен доход не по-малък от половината от минималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване /ЗБДОО/ до 10-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят, и от 01.01.2013 г. до 25 - то число на месеца, следващ месеца за който се отнасят и извършват годишно изравняване на осигурителния доход съгласно данните от данъчната декларация. Лицето е следвало да внася здравно-осигурителни вноски на основание чл. 40, ал. 5, т. 1 от ЗЗО върху осигурителен доход не по-малък от половината от минималния размер на осигурителния доход за

самоосигуряващите се лица, определен със ЗБДОО.Следователно, правилно и обосновано в тази част РА е бил потвърден.

Изложеното по - горе обуславя извод за неоснователност на жалбата.

Така мотивиран Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. М., с ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], чрез адвокат И. С. И., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4 срещу Ревизионен акт №Р-22001416007849-091-001 от 19.07.2017 г., издаден от Б. Н. - началник сектор, възложил ревизията и М. Б. - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на НАП - [населено място], в частта му с която е изменен и потвърден с решение № 1754/06.11.2017год.на Директора на дирекция ОДОП С., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

